

Textfonts

Aroania: Victor Julius Scholderer (1880-1971)

Anaktoria: Claude Garamond (1480-1561)

Alexander: Alexander Wilson (1714-1786)

Avdira: Demetrios Damilas (late 15th c.)

Asea: Firmin Didot (1764-1836)
a typeface with four styles

Textfonts
version 6.31
2016

Textfonts is not a merchandise;
it is free for any use.

Unicode Fonts for Ancient Scripts
<http://users.teilar.gr/~g1951d/>
George Douros
g1951d@teilar.gr

Aroania

In 1927, Victor Julius Scholderer (1880-1971), on behalf of the ‘Society for the Promotion of Greek Studies’, got involved in choosing and consulting the design and production of a Greek type called ‘New Hellenic’, cut by the Lanston Monotype Corporation; [plate 209](#). He chose the revival of a round and almost monoline type which had first appeared in 1492 in the edition of Macrobius, ascribable to the printing shop of Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) in Venice. Aroania is a recast of ‘New Hellenic’ on the basis of Verdana.

Ο Victor Julius Scholderer (1880-1971) ασχολήθηκε το 1927, εκ μέρους της «Εταιρείας για την προώθηση των ελληνικών σπουδών», με την επιλογή και παραγωγή της ελληνικής γραμματοσειράς ‘New Hellenic’ που χάραξε η Lanston Monotype Corporation. Επέλεξε την αναβίωση της στρόγγυλης και σχεδόν ισοπαχούς γραμματοσειράς της έκδοσης του Macrobius το 1492, που αποδίδεται στο τυπογραφείο του Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) στη Βενετία. Η Aroania αναπλάθει τη ‘New Hellenic’ με βάση τη Verdana.

Anaktoria

Greek letters are based on ‘Greco du roi’ designed by Claude Garamond (1480-1561) between 1541 and 1544, commissioned by king Francis I of France, for the exclusive use by the Imprimerie Nationale in Paris; [plates 31](#). Mindaugas Strockis prepared a modern version of ‘Greco du roi’ in 2001. Latin letters have been digitized directly out of the titles and front pages of the [1623](#) “First Folio Edition of Shakespeare”. Scott Mann and Peter Guither prepared a modern version for ‘The Illinois Shakespeare Festival’ in 1995.

Τα ελληνικά βασίζονται στα ‘Greco du roi’ που σχεδίασε ο Claude Garamond (1480-1561) μεταξύ 1541 και 1544, κατά παραγγελία του βασιλέα της Γαλλίας Φραγκίσκου Α’, προς χρήση από το Εθνικό Τυπογραφείο στο Παρίσι. Ο Mindaugas Strockis εξέδωσε μια σύγχρονη έκδοση το 2001. Τα λατινικά προέρχονται από τους τίτλους της πρώτης έκδοσης του Shakespeare το 1623. Οι Scott Mann και Peter Guither ετοίμασαν μια νέα έκδοση για το φεστιβάλ Shakespeare στο Illinois το 1995.

Alexander

A text font based on the Greek type designed by Alexander Wilson (1714-1786), a Scottish doctor, astronomer, and type founder. The type was especially designed for an edition of Homer’s epics, published in 1756-8 by Andrew and Robert Foulis, printers to the University of Glasgow; [plate 90](#). A modern revival, Wilson Greek, has been designed by Matthew Carter in 1995. Peter S. Baker is also using it in his Junicode font for medieval scholars in 2006.

Μια γραμματοσειρά κειμένου, βασισμένη στα ελληνικά στοιχεία που σχεδίασε ο Alexander Wilson (1714-1786), ένας σκώτος ιατρός, αστρονόμος, και χαράκτης. Η γραμματοσειρά σχεδιάστηκε για μία έκδοση του Ομήρου, στα 1756-8, από τους αδελφούς Andrew και Robert Foulis, τυπογράφους του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης. Ένας σύγχρονος επανασχεδιασμός της έγινε από τον Matthew Carter το 1995. Ο Peter S. Baker την επαναφέρει στην Junicode το 2006.

Avdira

The first edition of Isocrates, edited by Demetrius Chalcondyles, was published by Uldericus Scinzenzeler & Sebastianus de Ponte Tremolo, in 1493 in Milan; [plates 6](#). It was set in letters cut in 1481 by Bonus Accursius, copying the older elements of Demetrios Damilas. A digital revival was prepared by Ralph P. Hancock for his Milan (Mediolanum) font in 2000.

Η πρώτη έκδοση του Ισοκράτη, επιμέλεια Δημήτριου Χαλκοκονδύλη, έγινε από τους Uldericus Scinzenzeler & Sebastianus de Ponte Tremolo, το 1493 στο Μιλάνο. Χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία του Bonus Accursius από το 1481, αντιγράφοντας τα λίγο παλαιότερα του Δημήτριου Δαμίλα. Ο Ralph P. Hancock ετοίμασε μια ψηφιακή αναβίωση για τη γραμματοσειρά του Milan (Mediolanum) το 2000.

Asea

An étude on the dominant typeface of greek typography. Upright greek letters were designed in 1805 by Firmin Didot (1764-1836) and cut by Walfard and Vibert; [plate 137](#). The typeface, together with a complete printing house, was donated in 1821 to the new Greek state by Didot’s son, Ambroise Firmin Didot (1790-1876).

Μία μελέτη στην κυρίαρχη γραμματοσειρά της ελληνικής τυπογραφίας. Τα όρθια ελληνικά σχεδίασε το 1805 ο Firmin Didot (1764-1836) και χάραξαν οι Walfard and Vibert. Τη γραμματοσειρά, μαζί με ένα πλήρες τυπογραφείο, δώρησε στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος ο γιος του Didot, Ambroise Firmin Didot (1790-1876).

Character repertoire

OpenType features

περσιά ποίησης: in greek typography, initial capitals, in poems, are usually justified with respect to the base letter, ignoring accents and breathings; to use, apply the variation selector FEO0 to the initial capital

"Ἐνας ἀητὸς καθότανε
"Ἐνας ἀητὸς καθότανε

'E without FE00

"E with FE00; shaded to exhibit the hanging

σήμανση χρόνου ή ποσότητας: grammatic measure may be displayed with macron ¯ 0304 or breve ˘ 0306 marks; poetic measure can be displayed over two lines using metrical symbols ~ – | non-breaking spaces et al; it can also be displayed on a single line with combining marks: ˘, ˘, ˘˘, ˘˘˘, and ˘˘˘˘; see table below

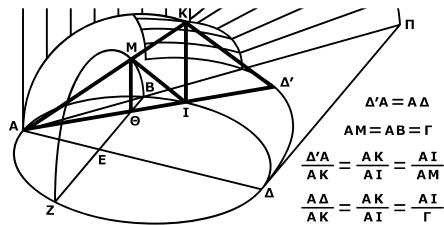
γλυκεῖα μάτερ, οὐ τοι δύναμαι κρέκειν τὸν ἵστον
γλυκεῖα μάτερ, οὐ τοι δύναμαι κρέκειν τὸν ἵστον

ἐπιγραφική χρήση γλυφών: in archaic greek Ε was used for ε, η, ει and Ο for ο, ω, ου; Μήλος χρήση Κυδίων used Κ for ο, ω; Πάρος χρήση Θάσου used Ω for ο, ω; epigraphists distinguish among these uses with duration marks; see table below with glyphs that can be composed on screen together with some plane-15 symbols...

a list of all glyphs that can be composed on screen and of ligatures that may be entered as plane-15 symbols, as a last typographic resort, when opentype is not supported by the software used

vowels in the following table are entered small but may be capitalized; the inverse is also possible; a compromise is adopted for the blue letters that do nor occur as capitals: ă ă are capitalized to A Y; for diphthongs, apply the appropriate measure mark to the first vowel

Αρχύτας

Ἐστωσαν αἱ δοθεῖσαι δύο εὐθεῖαι αἱ ΑΔ, Γ. δεῖ δὴ τῶν ΑΔ, Γ δύο μέσας ἀνὰ λόγον εὔρειν. γεγράφθω περὶ τὴν μείζονα τὴν ΑΔ κύκλος ὁ ΑΒΔΖ, καὶ τῇ Γ ἵση ἐνηρμόσθω ἡ ΑΒ, καὶ ἐκβληθεῖσα συμπιπτέτω τῇ ἀπὸ τοῦ Δ ἐφαπτομένῃ τοῦ κύκλου κατὰ τὸ Π. παρὰ δὲ τὴν ΠΔΟ ἥχθω ἡ ΒΕΖ, καὶ νενόήσθω ἡμικυλίνδριον ὄρθὸν ἐπὶ τῷ ΑΒΔ ἡμικυκλίου, ἐπὶ δὲ τῆς ΑΔ ἡμικύκλιον ὄρθὸν ἐν τῷ τοῦ ἡμικυλίνδρου παραληλογράμμῳ κείμενον, τοῦτο δὴ τὸ ἡμικύκλιον περιαγόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὸ Β μένοντος τοῦ Α πέρατος τῆς διαμέτρου τεμεῖ τὴν κυλινδρικὴν ἐπιφάνειαν ἐν τῇ περιαγωγῇ καὶ γράψει ἐν αὐτῇ γραμμὴν τινα· πάλιν δὲ, ἐὰν τῆς ΑΔ μενούσης τὸ ΑΠΔ τρίγωνον περιενεχθῇ τὴν ἐναντίαν τῷ ἡμικυκλίῳ κίνησην, κωνικὴν ποιήσει ἐπιφάνειαν τῇ ΑΠ εὐθείᾳ, ἡ δὴ περιαγομένη συμβαλεῖ τῇ κυλινδρικῇ γραμμῇ κατὰ τι σημεῖον· ἅμα δὲ καὶ τὸ Β περιγράψει ἡμικύκλιον ἐν τῇ τοῦ κώνου ἐπιφανείᾳ. ἔχετω δὴ θέσιν κατὰ τὸν τόπον τῆς συμπτώσεως τῶν γραμμῶν τὸ μὲν κινούμενον ἡμικύκλιον ὡς τὴν τοῦ Δ'ΚΑ, τὸ δὲ ἀντιπεριαγόμενον τρίγωνον τὴν τοῦ Δ'ΛΑ, τὸ δὲ τῆς εἰρημένης συμπτώσεως σημεῖον ἔστω τὸ Κ. ἔστω δὲ καὶ τὸ διὰ τοῦ Β γραφόμενον ἡμικύκλιον τὸ ΒΜΖ, κοινὴ δὲ αὐτοῦ τομὴ καὶ τοῦ ΒΔΖΑ κύκλου ἔστω ἡ ΒΖ. καὶ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ τοῦ ΒΔΑ ἡμικυκλίου ἐπίπεδον κάθετος ἥχθω· πεσεῖται δὴ ἐπὶ τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν διὰ τὸ ὄρθὸν ἐστάναι τὸν κύλινδρον. πιπτέτω καὶ ἔστω ἡ ΚΙ, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὸ Α ἐπιζευχθεῖσα συμβαλέτω τῇ ΒΖ κατὰ τὸ Θ, ἡ δὲ ΑΛ τῷ ΒΜΖ ἡμικυκλίῳ κατὰ τὸ Μ. ἐπεζεύχθωσαν δὲ καὶ αἱ ΚΔ', ΜΙ, ΜΘ. ἐπεὶ οὖν ἐκάτερον τῶν Δ'ΚΑ, ΒΜΖ ἡμικυκλίων ὄρθὸν ἔστι πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον, καὶ ἡ κοινὴ ἄρα αὐτῶν τομὴ ἡ ΜΘ πρὸς ὄρθάς ἔστι τῷ τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ· ὥστε καὶ πρὸς τὴν ΒΖ ὄρθὴ ἔστιν ἡ ΜΘ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΘΒ, ΘΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΘΑ, ΘΙ, ἵσον ἔστι τῷ ἀπὸ ΜΘ. ὅμοιον ἄρα ἔστι τὸ ΑΜΙ τρίγωνον ἐκατέρῳ τῶν ΜΙΘ, ΜΑΘ· καὶ ὄρθὴ ἡ ὑπὸ ΙΜΑ. ἔστιν δὲ καὶ ἡ ὑπὸ Δ'ΚΑ ὄρθὴ. παράλληλοι ἄρα εἰσὶν αἱ ΚΔ', ΜΙ, καὶ ἔσται ἀνὰ λόγον ὡς ἡ Δ'Α πρὸς ΑΚ, τουτέστιν ἡ ΚΑ πρὸς ΑΙ, οὕτως ἡ ΙΑ πρὸς ΑΜ διὰ τὴν ὅμοιότητα τῶν τριγώνων· τέσσαρες ἄρα αἱ Δ'Α, ΑΚ, ΑΙ, ΑΜ ἔχησαν ἀνὰ λόγον εἰσίν. καὶ ἔστιν ἡ ΑΜ ἵση τῇ Γ, ἐπεὶ καὶ τῇ ΑΒ. δύο ἄρα δοθεισῶν τῶν ΑΒ, Γ δύο μέσαι ἀνὰ λόγον ἡγρηνται αἱ ΑΚ, ΑΙ.

14. EUTOCT. in Archim. sphaer. et cyl. II (iii² 84 Heib.)
Diels, H. and Kranz, W., Fragmente der Vorsokratiker, 425-426

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 οὕτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἔν ὁ γέγονεν. 4 ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· 5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνεται, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ κατέλαβεν. 6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· 7 οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. 8 οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. 9 Ἡν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. 10 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. 11 εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. 12 ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 13 οἱ οὐκ ἔξ αἰμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. 14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. 15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων, Οὗτος ἦν ὁν εἶπον, Ο δόπιστα μου ἐρχόμενος ἐμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.

body in Anaktoria 12 pt.

Right Honourable,

Whilst we studie to be thankful in our particular, for the many fauors we haue received from your L.L. we are falne vpon the ill fortune, to mingle two the most diuerse things that can bee, feare, and rashnesse; rashnesse in the enterprize, and feare of the successe. For, when we valew the places... There is a great difference, whether any Booke choose his Patrones, or finde them: This hath done both. For, so much were your L.L. likings of the seuerall parts, when they were asped, as before they were published, the Volume ask'd to be yours. We haue but collesped them, and done an office to the dead, to procure his Orphanes, Guardians; without ambition either of selfe-profit, or fame: onely to keepe the memory of so worthy a Friend, & Fellow aliue, as was our Shakespeare, by humble offer of his playes, to your most noble patronage. Wherein, as we haue iustly obserued, no man to come neere your L.L. but... In that name therefore, we most humbly consecrate to your H.H. these remaines of your servant Shakespeare; that what delight is in them, may be euer your L.L. the reputation his, & the faults ours, if any be committed, by a payre so carefull to shew their gratitudo both to the liuing, and the dead, as is

Your Lordshippes most bounden,

JOHN HEMINGE.
HENRY CONDELL.

body in Anaktoria 11 pt.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάρμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα δόστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἔνα ἀπροσπόίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἀστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινή, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἰσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἵσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

body in Alexander 12 pt.

Robert M. Pirsig, Zen and the Art of Motorcycle Maintenance

I can see by my watch, without taking my hand from the left grip of the cycle, that it is eight-thirty in the morning. The wind, even at sixty miles an hour, is warm and humid. When it's this hot and muggy at eight-thirty, I'm wondering what it's going to be like in the afternoon.

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

body in Alexander 12 pt.

Ίσοκράτους, Πανηγυρικός

Πολλάκις ἔθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγώνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὔτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἡξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ιδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὡφελεῖν δύνασθαι, 2 τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὃν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δίς τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἀν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὗ φρονήσαντος ἀπαντες ἀν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας. 3 οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας εἰλόμην ῥάθυμεῖν, ἀλλ' ἵκανὸν νομίσας ἀθλὸν ἔσεσθαί μοι τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ λόγου γενησομένην ἡκὼ συμβουλεύσων περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμονοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον ὥρμησαν, 4 ἀλλ' ἄμα μὲν ἐλπίζων τοσοῦτον διοίσειν ὥστε τοῖς ἄλλοις μηδὲν πώποτε δοκεῖν εἰρῆσθαι περὶ αὐτῶν, ἄμα δὲ προκρίνας τούτους καλλίστους εἶναι τῶν λόγων, οἵτινες περὶ μεγίστων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ τούς τε λέγοντας μάλιστ' ἐπιδεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλεῖστ' ὡφελοῦσιν, 5 ὃν εἴς οὖτός ἐστιν. ἔπειτ' οὐδ' οἱ καιροί πω παρεληλύθασιν, ὥστε ἥδη μάτην εἶναι τὸ μεμνῆσθαι περὶ τούτων. τότε γὰρ χρὴ παύεσθαι λέγοντας, ὅταν ἡ τὰ πράγματα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δέῃ βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν, ἡ τὸν λόγον ἥδη τις ἔχοντα πέρας, ὥστε μηδεμίαν λελεῖφθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερβολήν.

body in Avdira 9.5 pt.

Robert M. Pirsig, Zen and the Art of Motorcycle Maintenance

I can see by my watch, without taking my hand from the left grip of the cycle, that it is eight-thirty in the morning. The wind, even at sixty miles an hour, is warm and humid. When it's this hot and muggy at eight-thirty, I'm wondering what it's going to be like in the afternoon.

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

body in Avdira 9 pt.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. “Ενα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἔνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. ”Ισως νάταν τὸ ἵδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἵσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. “Ενα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἔνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. ”Ισως νάταν τὸ ἵδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἵσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. “Ενα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἔνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. ”Ισως νάταν τὸ ἵδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἵσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Γιάννης Ρίτσος, Φιλοκτήτης

‘Ο ήρεμος γενειοφόρος, πήρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο - λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν’ ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. “Ενα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ’ ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν, ἔνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλὴ καὶ λεβεντιὰ καὶ καρτερία, ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. ”Ισως νάταν τὸ ἵδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ’ ἵσως γι’ αὐτὸ νὰ πήρε τὴν ἀπόφασή του... Κ’ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ’ τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

αβεγδεεζηθθικλμνξοπωρρστιυφφχψως

Aroania 11 pt.

δέφω βρῦ χθιζὸν σάλπιγξ κτῆμα γὺψ

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία

Ἐκς-γραφ? Πλιοш изъят. Бъём чуждый цен хвощ!

the quick brown fox jumps over a lazy dog

τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ

Příšerně žluťoučký kůň úpěl d'ábelské ódy

αβεγδεεζηθθικλμνξοπωρρστιυφφχψως

Alexander 12 pt.

δέφω βρῦ χθιζὸν σάλπιγξ κτῆμα γὺψ

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία

Ἐκς-γραφ? Πλιοш изъят. Бъём чуждый цен хвощ!

the quick brown fox jumps over a lazy dog

τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ

Příšerně žluťoučký kůň úpěl d'ábelské ódy

αβεγδεεζηθθικλμνξοπωρρστιυφφχψως

Avdira 10 pt.

δέφω βρῦ χθιζὸν σάλπιγξ κτῆμα γὺψ

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία

Ἐκς-γραφ? Πλιοш изъят. Бъём чуждый цен хвощ!

the quick brown fox jumps over a lazy dog

τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ

Příšerně žluťoučký kůň úpěl d'ábelské ódy

αβεγδεεζηθθικλμνξοπωρρστιυφφχψως

Anaktoria 12 pt.

δέφω βρῦ χθιζὸν σάλπιγξ κτῆμα γὺψ

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία

Ἐκς-γραφ? Πλιοш изъят. Бъём чуждый цен хвощ!

the quick brown fox jumps over a lazy dog

τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ

Příšerně žluťoučký kůň úpěl d'ábelské ódy

αβεγδεεζηθθικλμνξοπωρρστιυφφχψως

Asea 12 pt.

δέφω βρῦ χθιζὸν σάλπιγξ κτῆμα γὺψ

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία

Ἐκς-γραφ? Πλιοш изъят. Бъём чуждый цен хвощ!

the quick brown fox jumps over a lazy dog

τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ

Příšerně žluťoučký kůň úpěl d'ábelské ódy

αβεγδεεζηθθικλμνξοπωρρστιυφφχψως

Asea Italic 12 pt.

δέφω βρῦ χθιζὸν σάλπιγξ κτῆμα γὺψ

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία

Ἐκς-γραφ? Πλιοш изъят. Бъём чуждый цен хвощ!

the quick brown fox jumps over a lazy dog

τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ

Příšerně žluťoučký kůň úpěl d'ábelské ódy